

Verbalstämmen. Bei letzteren findet sich, besonders in der älteren poetischen Sprache, nebstdem noch die Form *-ya*.

In der älteren Sprache wird *-tvāna*, sowohl bei einfachen als mit Präpositionen zusammengesetzten Stämmen häufig angewendet.

z. B. *gantvā, nahetvā, disvā, (v. dṛç), sodhāpetvā, kārāpetvā, alākaritvā, puçchitvā, sutvā, çhinditvā, thatvā, kuççhitvā, (v. krudh + ya), ugganhitvā, patthāpetvā, nikkhamitvā, upasākamitvā, āsinētivā, nisīdāpetvā, abhiruhitvā, paribhuññitvā, sannayitvā (sam + nah + ya), paṭisunītivā, pacceorohitvā (prati + ava + ruh).*

paggayha, ubbhijja, āruyha, pahāya, abhiruyha. Merkwürdig ist *āruyhitvā (= āruyha + itvā)* mit doppelter Bildung, oder ist *-ya* Präsensstammcharakter?

sutvāna, ģinītvāna, ģahitvāna, disvāna, çhetvāna, āgantvāna.